

Sygn. akt II K 143/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 kwietnia 2019 roku

Sąd Okręgowy w Olsztynie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSO Krystyna Szczechowicz

Protokolant st. sekr. sąd. Joanna Kulesza

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej Elżbiety Biernackiej

po rozpoznaniu w dniach: 25.11.2018 r., 21.02.2019 r., 26.03.2019 r.

sprawy:

S. W.

syna R. i Z. z domu K.

ur. (...) w G.

oskarżonego o to, że:

I. w okresie od 26 września 2017 r. do 27 marca 2018 r. w miejscowości W. gm. G. jako właściciel Firmy Handlowo Usługowej (...) przywłaszczył powierzone mu na podstawie umowy zawartej w dniu 22 stycznia 2014 r. umowy leasingu operacyjnego o nr. (...) zawartej z (...) mienie w postaci ładowarki kołowej L. (...) plus 2 o wartości 387,450 zł na szkodę (...) SA z siedzibą we W. przy czym mienie to stanowi mienie znacznej wartości,

to jest o czyn z art. 284§2 k.k. w zw. z art. 294§1 k.k.

II. w okresie od 26 września 2017 r. do 27 czerwca 2018 r. w miejscowości W. gm. G. jako właściciel Firmy Handlowo Usługowej (...) przywłaszczył powierzone mu na podstawie zawartej w dniu 24 kwietnia 2014 r. umowy leasingu operacyjnego o nr. (...) zawartej z (...) mienie w postaci samochodu ciężarowego marki M. (...) o numerze rejestracyjnym (...) i numerze nadwozia (...) o wartości 276 750 zł na szkodę (...) SA z siedzibą we W. przy czym mienie to stanowi mienie znacznej wartości,

to jest o czyn z art. 284§2 k.k. w zw. z art. 294§1 k.k.

III. w okresie od 26 września 2017 r. do 27 czerwca 2018 r. w miejscowości W. gm. G. jako właściciel Firmy Handlowo Usługowej (...) przywłaszczył mienie powierzone mu na podstawie zawartej w dniu 24 kwietnia 2014 r. umowy leasingu operacyjnego o (...) zawartej z (...) mienie w postaci samochodu ciężarowego marki M. (...) o numerze rejestracyjnym (...) i numerze nadwozia (...) o wartości 276 750 zł na szkodę (...) SA z siedzibą we W. przy czym mienie to stanowi mienie znacznej wartości,

to jest o czyn z art. 284§2 k.k. w zw. z art. 294§1 k.k.

IV. w okresie od 26 września 2017 r. do 27 marca 2018 r. w miejscowości W. gm. G. jako właściciel Firmy Handlowo Usługowej (...) przywłaszczył mienie powierzone mu na podstawie zawartej w dniu 23 października 2014 r. umowy leasingu operacyjnego o numerze (...) zawartej z (...) mienie w postaci samochodu ciężarowego specjalnego

pompogruszki marki M. (...) o numerze rejestracyjnym (...) numerze nadwozia (...) o wartości 415 740 zł na szkodę (...) SA z siedzibą we W. przy czym mienie to stanowi mienie znacznej wartości,

to jest o czyn z art. 284§2 k.k. w zw. z art. 294§1 k.k.

V. w okresie od 29 sierpnia 2017 r. do 27 czerwca 2018 r. w miejscowości W. gm. G. jako prezes zarządu firmy (...) Sp. z o. o. przywłaszczył powierzone mu na podstawie umowy zawartej w dniu 23 grudnia 2015 r. umowy leasingu operacyjnego o numerze (...) zawartej z (...) mienie w postaci spycharki gąsiennicowej (...) o numerze seryjnym (...) o wartości 434 182,13 zł na szkodę (...) SA z siedzibą we W. przy czym mienie to stanowi mienie znacznej wartości,

to jest o czyn z art. 284§2 k.k. w zw. z art. 294§1 k.k.

VI. w okresie od 01 sierpnia 2017 r. do 20 września 2018 r. w miejscowości W. gm. G. jako właściciel Firmy Handlowo Usługowej (...) przywłaszczył mienie powierzone mu na podstawie zawartej w dniu 8 grudnia 2016 r. umowy leasingu operacyjnego o numerze (...) zawartej z (...) SA mienie w postaci maszyny do robót drogowych rozścielacza (...) o wartości 178 000 zł na szkodę ww Funduszu,

to jest o czyn z art. 284§2 k.k.

VII. w okresie od 01 sierpnia 2017 r. do 20 września 2018 r. w miejscowości W. gm. G. jako właściciel Firmy Handlowo Usługowej (...) przywłaszczył mienie powierzone mu na podstawie zawartej w dniu 20 grudnia 2016 r. umowy leasingu operacyjnego o numerze (...) zawartej z (...) SA mienie w postaci koparko ładowarko spycharki marki L. (...) o wartości 170 000 zł na szkodę ww Funduszu,

to jest o czyn z art. 284§2 k.k.

ORZEKA:

I. oskarżonego S. W. uniewinnia od popełnienia czynów z pkt od I do V i w tej części koszty procesu ponosi Skarb Państwa,

II. oskarżonego S. W. uznaje za winnego popełnienia czynów z pkt VI i VII z tym ustaleniem, że zostały popełnione w krótkich odstępach czasu z wykorzystaniem takiej samej sposobności i stanowią ciąg przestępstw określony w art. 91 § 1 k.k., a wartość urządzeń wynosiła: maszyny do robót drogowych rozścielacza (...) - 190 950 zł, koparko - ładowarko - spycharki marki L. (...) - 129 200 zł i za to skazuje go i wymierza na podstawie art. 284 § 2 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności,

III. na podstawie art. 69 § 1 k.k., art. 70 § 1 k.k., art. 72 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza tytułem próby na okres lat 2 (dwóch) zobowiązując oskarżonego do informowania sądu o przebiegu okresu próby,

IV. na podstawie art. 46 § 1 k.k. nakazuje oskarżonemu S. W. aby wydał pokrzywdzonemu (...) S.A. z siedzibą we W. sprzęt w postaci rozścielacza (...) o nr seryjnym (...) oraz koparko - ładowarko - spycharki marki L. (...), nr seryjny (...) w terminie 7 dni od dnia uprawomocnienia się wyroku;

V. na podstawie 627 k.p.k. i art. 1 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 z późn. zm.) zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa w 2/7 koszty sądowe w tym opłatę w kwocie 90 (dziewięćdziesiąt) złotych.

Sygn. akt II K 143/18

UZASADNIENIE

Oskarżony S. W. urodzony (...) w G., na stałe mieszka w W.. Jest żonaty, ma troje dzieci w wieku 16, 19 i 22 lat, na jego utrzymaniu pozostaje dwoje dzieci. Wymieniony nie ma wyuczonego zawodu, prowadzi działalność gospodarczą. Nie był dotychczas karany sądownie.

dowód: wyjaśnienia oskarżonego S. W. k. 307-308, 498v., karta karna k.319.

Oskarżony od 1997 r. prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą Firma Handlowo Usługowa (...) z siedzibą w (...), gm. G. oraz jest prezesem spółki (...) Budownictwo Sp. z o.o. z siedzibą także w miejscowości W.. Obie firmy w ramach prowadzonej działalności gospodarczej zajmują się wykonywaniem robót ziemnych oraz budowlanych przy budowie dróg i różnych obiektów. Do prowadzenia wskazanej działalności niezbędny jest specjalistyczny sprzęt. S. W. by go pozyskać zawierał m.in. umowy leasingowe.

W dniu 20 stycznia 2014 roku oskarżony w ramach prowadzonej działalności gospodarczej pod firmą (...) z siedzibą w W. zawarł z (...) S.A. z siedzibą we W. umowę leasingu operacyjnego nr (...) na ładownię kołową L. (...) plus 2 o wartości 387 450 zł. Zgodnie z harmonogramem było przewidzianych 36 rat leasingowych – 12 po 2100 zł, pozostałe 24 raty po 10 409,18 zł. Przedmiot leasingu został przekazany protokołem zdawczo – odbiorczym z dnia 22 stycznia 2014 r.

dowód: kopia umowy leasingowej k. 22-29, kopia harmonogramu rat leasingowych k. 30-31, kopia protokołu zdawczo- odbiorczego do umowy leasingu k. 32, kopia faktury VAT k. 33.

Oskarżony jako właściciel Firmy Handlowo Usługowej (...) w dniu 24 kwietnia 2014 r. zawarł kolejną umowę leasingu operacyjnego o nr (...) z (...) S.A. z siedzibą we W. na samochód ciężarowy marki M. (...) o numerze rejestracyjnym (...) i numerze nadwozia (...) o wartości 276 750 zł. Zgodnie z harmonogramem było przewidzianych 36 rat leasingowych – 24 raty po 9450, 67 zł, 2 – po 1280 zł, 4 po 900 zł, 4 po 800 zł i ostatnie 2 po 500 zł. Przedmiot leasingu został przekazany protokołem zdawczo – odbiorczym z dnia 24 kwietnia 2014 r.

dowód: kopia umowy leasingowej k. 34 - 42, kopia harmonogramu rat leasingowych k. 43-44, kopia protokołu zdawczo- odbiorczego do umowy leasingu k. 45-46, kopia faktury VAT k. 47.

Tego samego dnia (24.04.2014 r.) oskarżony jako właściciel Firmy Handlowo Usługowej (...) zawarł jeszcze jedną umowę leasingu operacyjnego o numerze (...) z (...) S.A. z siedzibą we W. na samochód ciężarowy marki M. (...) o numerze rejestracyjnym (...)KI i numerze nadwozia (...) o wartości 276 750 zł. Tak jak w poprzedniej umowie było przewidzianych 36 rat leasingowych o analogicznej wysokości, a przedmiot leasingu został przekazany protokołem zdawczo – odbiorczym z dnia 24 kwietnia 2014 r.

dowód: kopia umowy leasingowej k. 48-56, kopia harmonogramu rat leasingowych k. 57-58, kopia protokołu zdawczo- odbiorczego do umowy leasingu k. 59, kopia faktury VAT k. 60.

W dniu 23 października 2014 r. oskarżony jako właściciel Firmy Handlowo Usługowej (...) zawarł kolejną umowę leasingu operacyjnego o nr (...) z (...) S.A. z siedzibą we W. na samochód specjalny ciężarowy pompogruszkę marki M. (...) o numerze rejestracyjnym (...) i numerze nadwozia (...) o wartości 415 740 zł. Zgodnie z harmonogramem było przewidzianych 35 rat leasingowych – 7 w wysokości 2800 zł i 28 rat po 9508,95 zł. Przedmiot leasingu został przekazany protokołem zdawczo – odbiorczym z dnia 23 października 2014 r.

dowód: kopia umowy leasingowej k. 61-69, kopia harmonogramu rat leasingowych k. 70-71, kopia protokołu zdawczo- odbiorczego do umowy leasingu k. 74, kopia faktury VAT k. 75, kopia aneksu do umowy leasingu k. 72-73.

Następną umowę leasingu operacyjnego o numerze (...) oskarżony zawarł jako prezes zarządu firmy (...) Sp. z o. o. z siedzibą w W. z (...) SA z siedzibą we W. w dniu 23 grudnia 2015 r. Przedmiotem umowy leasingu była spycharka gąsienicowa (...) o numerze seryjnym (...) o wartości 434 182,13 zł. Zgodnie z harmonogramem było przewidzianych

36 rat leasingowych – 9 rat po 1500 zł i 27 po 11 177,98 zł . Przedmiot leasingu został przekazany protokołem zdawczo – odbiorczym z dnia 23 grudnia 2015 r.

dowód: kopia umowy leasingowej k. 76-78, kopia harmonogramu rat leasingowych k. 79-80, kopia protokołu zdawczo- odbiorczego do umowy leasingu k. 88, kopia faktury VAT k. 89, kopia aneksu do umowy leasingu k. 81-87.

W dniu 8 grudnia 2016 r oskarżony jako właściciel Firmy Handlowo Usługowej (...) zawarł z (...) SA z siedzibą we W. umowę leasingu operacyjnego o numerze (...). Przedmiotem umowy była maszyna do robót drogowych w postaci rozścielacza (...) o wartości 178 000 zł. Czas trwania umowy został określony na 48 miesięcy, liczonych od dnia przekazania maszyny.

Oskarżony następnie jako właściciel Firmy Handlowo Usługowej (...) w dniu 20 grudnia 2016 r. zawarł umowę leasingu operacyjnego o numerze (...) ponownie z (...) SA z siedzibą we W.. Przedmiotem umowy była maszyna w postaci koparko- ładowarko -spycharki marki L. (...) o wartości 170.000 zł. Umowa została zawarta na 48 miesięcy, licząc od daty przekazania sprzętu.

dowód: kopia umowy leasingowej k. 217-219, kopia faktury VAT k. 220, zeznania świadka A. C. k. 296v.

S. W. płacił w miarę regularnie raty leasingowe w przypadku umów leasingowych o numerach: (...) do czerwca 2017 roku. Od lipca 2017 roku zaprzestał płacenia. Powyższe związane było z kłopotami finansowymi, które przechodziła jego firma. Oskarżony w ramach prowadzonej działalności gospodarczej zawarł m.in. umowy na podwykonawstwo dróg. Na mocy udzielonej mu w dniu 4 stycznia 2016 r. przez Marszałka Województwa (...) koncesji prowadził wydobywanie kruszywa ze złoża (...) w gm. Świątki. W marcu 2017 roku zatwierdzono zmianę organizacji ruchu na odcinku drogi o długości 1,4 km, na mocy którego ustanowiono zakaz wjazdu samochodów ciężarowych o dopuszczalnej masie całkowitej przekraczającej 15 ton. Powiat (...) – Powiatowa Służba Drogową w O. oznakowała ten odcinek drogi stosownymi znakami zakazu. Konsekwencją tego było to, że samochody prowadzonej przez oskarżonego firmy nie mogły wywozić urobku ze zwirowni. Żwir ten zaś był wykorzystywany do wyrobu betonu do budowy drogi. Po podjętych przez oskarżonego negocjacjach z Powiatem (...) – Powiatową Służbą Drogową w O. wyrażono zgodę na przejazd do 20 ciężarówek na dobę w sytuacji gdy wcześniej wywożonych było po 200 ciężarówek. Powyższe doprowadziło do tego, że S. W. zmuszony był zakupywać żwir u innych podmiotów, co spowodowało spadek rentowności prowadzonej działalności, czy wręcz jej nieopłacalność. Natomiast aby wywiązać się z umów nie mógł zaprzestać prowadzenia działalności albowiem umowy były obwarowane bardzo wysokimi karami umownymi.

dowód: wyjaśnienia oskarżonego S. W. k. 499, kopia wyroku wstępnego Sądu Rejonowego w Olsztynie wraz z uzasadnieniem k.586-610 , zestawienie wpłat rat leasingowych k. 575 – 582.

W dniu 20 września 2017 r. w związku z zaleganiem przez oskarżonego z wpłatami rat leasingowych (...) S.A. z siedzibą we W. wypowiedziała umowy leasingowe o numerach o numerach: (...), (...), (...), (...), (...). Nadto wypowiedziała umowę leasingu o nr (...). (...) S.A. z uwagi na przejęcie (...) S.A. stała się wierzycielem względem oskarżonego w odniesieniu do zawartych przez niego umów leasingowych z (...) S.A.

dowód: kopie wypowiedzenia umów leasingowych: k. 90,91, 92, 93, 94, 95, 583.

Oskarżony posiadał w leasingu maszynę do przeładunku (...) o nr seryjnym (...) (umowa nr (...)). Z uwagi na swoją sytuację finansową próbował uzyskać zgodę (...) S.A. na to by ta sprzedała znalezionemu przez niego nabywcy wskazaną maszynę i dzięki temu nastąpiłoby zmniejszenie rat leasingowych. (...) S.A. nie zgodziła się na powyższe wskazując, że jedyną możliwością jest ostateczne rozliczenie się z łącznie 6 umów leasingowych i wykup przedmiotów leasingu na własność. Pisma w tej sprawie kierowane były do (...) S.A. głównie przez pełnomocnika S. W. od lata 2017 r.

dowód: wyjaśnienia oskarżonego S. W. k. 499v. - 500, pisma (...) S.A. k. 479, 481, 483, 484, 485, 490, pisma pełnomocnika oskarżonego k. 480, 482, 487, korespondencja mailowa k. 486.

Oskarżony przyjeżdżającym w celu dokonania windykacji osobom tłumaczył, że sprzęt służy mu do prowadzenia działalności, a ma trudności finansowe. Ostatecznie chcąc by (...) S.A. poczyniła pewne ustępstwa S. W. zawrócił 15 lutego 2018 r. maszynę do przeladunku (...) o nr seryjnym (...) (umowa nr (...)) na wskazany przez (...) S.A. parking.

dowód: zeznania świadka A. B. k. 503, pismo Kancelarii (...) k. 170 , kopia protokołu zwrotu k. 171.

(...) żądał nadal wydania sprzętu objętego umowami leasingowymi o numerach: (...). Ostatecznie przedmioty wskazanych umów leasingowych zostały zabezpieczone i zatrzymane przez funkcjonariuszy Policji.

I tak maszynę w postaci ładowarki kołowej L. (...)plus 2 funkcjonariusze Policji zabezpieczyli w dniu 27 marca 2018 roku w miejscowości K. gm. R.. Została ona zwrócona pokrzywdzonemu.

Samochód ciężarowy marki M. (...) o numerze rejestracyjnym (...) i numerze nadwozia (...) i samochód ciężarowy marki M. (...) o numerze rejestracyjnym (...) i numerze nadwozia (...) oraz spycharkę gąsiennicową (...) o numerze seryjnym (...) funkcjonariusze Policji zabezpieczyli w dniu 27 czerwca 2018 r. w miejscowości M., woj. (...). Zwrócono oba pojazdy pokrzywdzonemu.

Samochód ciężarowy marki M. (...) o numerze rejestracyjnym (...) numerze nadwozia (...) został zabezpieczony przez funkcjonariuszy Policji w dniu 27 marca 2018 roku w miejscowości S. (...). Został on zwrócony pokrzywdzonemu.

dowód: protokół zatrzymania rzeczy k. 157-159, k. 255-260, 262-268, postanowienie w przedmiocie dowodów rzeczowych k. 303, protokół przeszukania k. 162-164, protokół oględzin k. 165-166, dokumentacja fotograficzna k. 167.

Samochód ciężarowy marki M. (...) o numerze rejestracyjnym (...) i numerze nadwozia (...) został zbyty przez pokrzywdzonego za kwotę 213 500 zł i wszelkie roszczenia (...) S.A. obecnie po połączeniu (...) S.A. i (...) S.A. – (...) S.A. wygasły. Identyczna sytuacja miała miejsce co do roszczeń (...) S.A. w odniesieniu do samochodu ciężarowego marki M. (...) o numerze rejestracyjnym (...) i numerze nadwozia (...), który został zbyty za kwotę 203 000 zł. Samochód specjalny ciężarowy pompogruszka marki M. (...) o numerze rejestracyjnym (...) numerze nadwozia (...) został zbyty przez pokrzywdzonego za 293 000 zł. Natomiast w odniesieniu do ładowarki kołowej L. (...)plus 2 i spycharki gąsiennicowej (...) o numerze seryjnym (...) trwają aukcje sprzedaży.

dowód: kopia pisma (...) S.A. k. 561, 562, pismo Idea (...) k. 574.

W odniesieniu natomiast do umów leasingowych zawartych przez oskarżonego S. W. z (...) S.A. z siedzibą we W. odpowiednio w dniu 8 grudnia 2016 r. o numerze (...), której przedmiotem była maszyna do robót drogowych rozścielacza (...) i w dniu 20 grudnia 2016 r. o numerze (...), której przedmiotem była koparko – ładowarko - spycharki marki L. (...), to oskarżony płacił raty leasingowe nieregularnie począwszy od 22 grudnia 2016 r. W dniu 27 lipca 2017 roku (...) S.A. z siedzibą we W. rozwiązał bez wypowiedzenia obie umowy leasingowe, wskazując jako przyczynę opóźnienia w zapłacie czynszów i ich nieuiszczenie mimo wyznaczenia dodatkowego terminu. Zażądał jednocześnie od oskarżonego bezwarunkowego i natychmiastowego zwrotu przedmiotów umów leasingowych. S. W. odebrał oba pisma w dniu 1 sierpnia 2017 r. Oskarżony dokonał jeszcze pięciu wpłat na rzecz (...) Funduszu (...), ostatni raz w dniu 12 marca 2018 r. Od tego czasu nie uiścił żadnej już raty leasingowej. Aktualne jego zadłużenie wynosi w przypadku umowy leasingowej o numerze (...) – 222 684,10 zł, zaś w odniesieniu do umowy o numerze (...) – 193 926,06 zł. Pomimo żądań pokrzywdzonego i wizyt osób działających w jego imieniu S. W. nie wydał rozścielacza (...) i koparko – ładowarko – spycharki. Odmówił wskazania miejsca ich przechowywania przedstawicielowi wierzyciela, tak też postąpił w przypadku żądania Policji, odmówił także wskazania miejsca przechowywania ww. sprzętu na rozprawie przed sądem orzekającym w tej sprawie.

dowód: kopia rozwiązania umowy k. 215, 221, pokwitowanie odbioru pisma k. 216, 222, wyjaśnienia oskarżonego k.501, zeznania świadka D. G. k. 502-505v., zeznania świadka A. C. k. 296v., raport o podejmowanych czynnościach k. 224-234.

W toku postępowania dopuszczono dowód z opinii biegłego rzeczoznawcy z zakresu wyceny wartości maszyn, urządzeń i samochodów. W wydanej opinii biegły określił, iż wartość poszczególnych maszyn i samochodów wynosiła:

1. ładowarki kołowej L. (...) plus 2

na dzień 26.06.2017 r. – 299 250 zł

na dzień 27.03.2017 r. – 300 200 zł

2. samochodu ciężarowego marki M. (...) o numerze rejestracyjnym (...)

na dzień 26.06.2017 r. – 193 725 zł

na dzień 27.06.2017 r. – 202 335 zł

3. samochodu ciężarowego marki M. (...) o numerze rejestracyjnym (...)

na dzień 26.06.2017 r. – 197 907 zł

na dzień 27.06.2017 r. – 206 640 zł

4. samochodu ciężarowego specjalnego pompogruszki marki M. (...) o numerze rejestracyjnym (...)

na dzień 26.06.2017 r. – 329 650 zł

na dzień 27.03.2017 r. – 306 850 zł

5. spycharki gąsienicowej (...) o numerze seryjnym (...)

na dzień 29.08.2017 r. – 456 000 zł

na dzień 27.06.2017 r. – 441 750 zł

6. maszyny do robót drogowych rozścielacza (...)

na dzień 01.08.2017 r. – 208 050 zł

na dzień 20.09.2017 r. – 190 950 zł

7. postaci koparko ładowarko spycharki marki L. (...)

na dzień 01.08.2017 r. – 122 500 zł

na dzień 20.09.2017 r. – 129 200 zł

dowód: opinia biegłego rzeczoznawcy z zakresu wyceny wartości maszyn, urządzeń i samochodów k. 516-554.

Oskarżony S. W. nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i wyjaśnił, że w 2014 r. zakupił działkę. Gmina sprzedała mu ją pod żwirownię w S.. Następnie uzyskał odpowiednie koncesje na wydobywanie kopalin, po czym wziął w leasing sprzęt od (...), który potem przejęła Firma (...), przejmując cały bank (...). W leasing wziął samochody ciężarowe, koparki, pompogruszkę, ładowarkę oraz przesiewacze, które nie są objęte aktem oskarżenia. Wszystko to po to, by prowadzić wydobywanie kruszywa. Kupił węzeł betoniarski i sprzedawał beton, korzystając z własnego kruszywa bowiem aby zarobić na betonie musiał mieć swoje kruszywo. Prowadził również taką samą działalność w G. i dobrze mu to wychodziło.

W 2017 r. podpisał dużo umów związanych z budową obwodnicy O., opiewały one na łączną kwotę 5 000 000 zł. W dniu 17.03.2017 r. Zarząd Powiatowych (...) w O. wstawił na drodze dojazdowej do jego żwirowni zakaz wjazdu pojazdów powyżej 15 ton. Powyższe skutkowało tym, że nie mógł dojechać samochodami do swojej żwirowni. Samochody ze żwirem ważą bowiem więcej niż 15 ton. Jeżdżenie niższymi ładunkami nie było uzasadnione ekonomicznie. Po zamknięciu tej drogi musiał dowozić materiały na budowę, musiał je kupować u innych dostawców i jego działalność przestała być rentowna. Przez 8 miesięcy nie przyniosła mu oczekiwanych zysków, a żeby wywiązać się z umów nie mógł zaprzestać działalności, ponieważ umowy były obwarowane dużymi karami umownymi. Nie udało mu się mimo wszystko wywiązać ze wszystkich zobowiązań i część kar została na niego nałożona. Taka sytuacja była z firmą (...), której był podwykonawcą przy budowie drogi dojazdowej z Osiedla (...) do obwodnicy O.. On próbował zarobić pieniądze, ale firma (...) potrąciła mu 600 000 zł z jego wynagrodzenia tytułem kar umownych i nie otrzymał zarobionych pieniędzy. To spowodowało, że stracił płynność finansową swojej firmy, nie miał pieniędzy na opłatę ZUS-u, podatków i opłatę leasingów. Znalazł inną robotę i zaczął trochę zarabiać, żeby to spłacać, przywrócić płynność finansową firmie. Cały czas rozmawiał z leasingodawcami, jeździł po firmach z prośbą o odroczenie płatności rat leasingowych. Z kilkoma firmami dogadał się, ale z firmą (...) nie udało mu się. Z tymi co się dogadał to spłaca ich, czasami pisze o odroczeniu, ale jakoś to idzie. Jak firma (...) wezwała go do spłaty 2 500 000 zł to nie było to prawidłowo naliczone, bo on część spłacił już wcześniej. Tak naprawdę do spłaty zostało mu 1 100 000 zł. Został oskarżony o oddanie bardzo dużej sumy z umów początkowych leasingu, a on przez kilka lat już to spłacał, powinienem być wezwany o wartość sprzętu z chwili, kiedy Idea (...) wezwała go do wydania sprzętu.

Kontaktował się z firmą (...) i nie jest prawdą że nie chciał się z nimi kontaktować. Był nawet z żoną we W., bo na jego pisma była cały czas taka sama odpowiedź, że ma zapłacić 1 100 000 czy 1 200 000 zł i koniec. Chciał się z nimi dogadać przed zimą, bo zima jest ciężkim okresem dla jego firmy i wiedział, że będzie miał jeszcze większe trudności finansowe. Inne firmy leasingowe chciały współpracować, rozumiały jego sytuację i się dogadali. Natomiast firma (...) nie chciała z nim rozmawiać, nawet jak pojechał do W. do siedziby firmy, to tylko jakaś dziewczynka przyniosła mu wizytówkę i pokazała na jaki adres ma pisać. Natomiast jak pisał żądano od niego zwrotu całej kwoty. Potem żądali od niego wydania sprzętu. Parę razy przyjechał do niego przedstawiciel firmy (...), której firma (...) przekazała prowadzenie tej sprawy. Oni najpierw chcieli żeby zapłacił, a on tłumaczył, że nie ma pieniędzy, ale podpisał inne umowy, między innymi w L. i będzie miał robotę i pieniądze, i będzie płacił. Pokazywał, że ma sprzęt w bardzo dobrym stanie. Kiedy zaczęły się jego problemy finansowe w marcu poprosił przedstawiciela firmy (...), żeby pomogła mu znaleźć nabywcę na koparkę do rozładunku wagonów, żeby nie stracił na jej sprzedaży. C. znalazł mu klienta, ale ta koparka była własnością (...). Miał płacić raty leasingu po 20 000 zł. Prosił więc firmę (...), nawet przez mecenasa, żeby oni sprzedali tę koparkę dla znalezionej przez niego nabywcy i wtedy zmniejszyłyby się raty leasingowe. Idea (...) nie zgodziła się na takie rozwiązanie, zażądali żeby zapłacił wszystkie raty leasingowe, dokonał wykupu wszystkich sprzętów, dopiero wtedy oni sprzedaliby tę koparkę. Jak tego nie zrobi, kazano mu odprowadzić tę koparkę na plac.

W maju 2017 r. przedstawiciele firmy (...) przyjechali do niego na plac, bo mieli klienta na tę maszynę, przetestowali ją i zaproponowali sprzedaż dla firmy z T. za 346 000 zł. A on miał dług brutto w Idea (...) za tą maszynę 305 000 zł. Kupiec z T. zgodził się na kupno, deklarował kupienie maszyny przez firmę (...), która to firma chciała wykupić od niego tę maszynę i oddać temu kupcowi w leasing. Od maja 2017 r. do lutego 2018 r. firma (...) i on próbowali się dogadać z firmą (...), ale cały czas im odmawiano. Zadzwoił do Kancelarii (...) i powiedział, że on już nie ma siły z nimi walczyć, poprosił żeby powiedzieli mu gdzie ma odstawić tę maszynę. Odstawił ją w dniu 13.02.2018 r. na ich parking. Przedstawiciel Kancelarii (...) powiedział mu żeby przywiózł tę maszynę, to (...) (...) trochę mu odpuści, żeby zdążył nabierać pieniędzy. Z tego co wie, to już wtedy chyba było doniesienie na Policję. Potem wydarzyła się taka sytuacja, która go przeraziła, bo w marcu 2018 r. przedstawiciele firmy (...) przyjechali do niego z Policją, żeby odbierać tą maszynę, a nawet nie wiedzieli, że od lutego na ich placu stoi ta koparka do rozładowywania wagonów. Oni tę maszynę wystawili na aukcję i sprzedali ją za 205 000 zł albo 195 000 zł dla tej samej osoby, dla której on chciał sprzedać za pośrednictwem B. M. za 346 000 zł. Ta sytuacja bardziej go utwierdziła w tym, że musi od firmy (...) ten sprzęt kupić, bo oni go sprzedają za bezcen, a on wszystkie raty do każdej maszyny będzie musiał zapłacić. On i jego pracownicy dbają o maszynę.

W momencie kiedy firma (...) go rozszyfrowała, w sensie że zorientowali się że próbował dogadywać się z innymi leasingodawcami, zaczęli mu w tym przeszkadzać, interweniowali również w (...) Funduszu (...). Z tego powodu nie mógł już osobiście niczego załatwiać, musiał rozmawiać, tylko przez firmę (...). On ma maszyny, pracując na nich, są w bardzo dobrym stanie i chciałbym za nie zapłacić. Nie da rady jednorazowo, chce żeby rozłożono mu to na raty, może zapłacić nawet odsetki. Dużo leasingów pospłacał, spłacił ZUS. Działalby lepiej, gdyby nie zabrano mu tych maszyn, wtedy miałby z czego spłacać. Ma węzeł betoniarski w O., ale musiał pozwalniać ludzi, bo nie miał czym wozić betonu. Kiedy ubyło mu z firmy 5 maszyn, które były niezbędne to pracy to zmniejszyły mu się przychody.

Dodał, że Powiatowa Służba Drogowa nie uprzedziła go, że zamkną tę drogę. W tej sprawie toczy się postępowanie sądowe. Z kolei firma (...), to firma z W., która robiła przebudowę drogi kolejowej do L. jest mu winni 700 000 zł od maja 2018 r. Firma (...) jest zobowiązana do zapłaty tej kwoty solidarnie. A. obecnie już potwierdza tę kwotę. W 2017 r. na początku zatrudniał 125 pracowników, a teraz zatrudnia około 70, ale to w 3 firmach. To znaczy dwóch jego i żony.

Wie jakie maszyny są wymienione w akcie oskarżenia. Próbował sprzedać za zgodą leasingodawcy tylko tę koparkę do wyładunku węgla, ale nie mógł porozumieć się z Idea (...). Chciał na tych maszynach pracować, spłacić je, albo wykupić i pracując nimi zarabiać. Potrzebował tylko partnera do rozmowy.

Jeżeli chodzi o te maszyny, które nie zostały odzyskane z dwóch umów leasingowych zawartych z (...) Funduszem (...) to oskarżony stwierdził, że jedna maszyna jest na budowie drogi leśnej, druga czeka na zwieźenie do W.. Chce je wykupić, dogadać się i za nie zapłacić. Ma jakieś zadłużenia, ale cały czas je spłaca i dogaduję się. Długi jego zwiększyły się przez tę sytuację z A.. Wobec ZUS –u i Urzędu Skarbowego nie ma już zadłużeń. Przez niepłacenie A. trochę pogmatwały mu się sprawy z leasingami. Nie potrafi powiedzieć jakie ma zadłużenie. Cały czas je spłaca, jak tylko coś zarobi. Patrzył ostatnio na bilans swoich zysków i strat, wyszło mu, że ludzie są mu winni 1500 000 zł a długu ma 1200 000 zł.

Sąd zważył, co następuje:

Wyjaśnienia oskarżonego, co do przyczyn zaprzestania dokonywania wpłat rat leasingowych oraz czynności związanych z próbami czynienia uzgodnień w zakresie umów leasingowych o numerach: (...) zasługują na wiarę, znajdują bowiem potwierdzenie w dowodach z dokumentów. Natomiast wyjaśnienia S. W. w odniesieniu do sprzętu będącego przedmiotem umowy leasingowej o numerze (...) oraz o numerze (...) w ocenie sądu nie zasługują na wiarę i są gołosłowne, stanowiąc przyjętą linię obrony.

Sąd podzielił w całości zeznania A. B., D. G. i A. C., uznając przekazane przez nich informacje za konsekwentne, logiczne i szczerze, znajdujące nadto swoje potwierdzenie w dokumentach.

W ocenie Sądu opinia biegłego z zakresu wyceny maszyn i urządzeń sporządzona została w sposób rzetelny i zgodny z zasadami wiedzy fachowej, w sposób kompleksowy i logiczny odpowiada na postawione pytania. Stąd też Sąd w całości podzielił wypływające z tej opinii wnioski, uznając jednocześnie, iż wskazane w niej wartości winny stanowić podstawę ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie.

Zwrócić należy uwagę na fakt, że w zakresie umów leasingowych o numerach: (...) bezsporne są okoliczności związane z zawarciem tych umów, ich spłat, okoliczności związanych z czasem wypowiedzenia umów i zabezpieczeniem sprzętu będącego przedmiotem tychże umów. Powyższe znajduje pełne odbicie w dowodach z dokumentów, które sąd uznał za wiarygodne, a strony również nie kwestionują ich wiarygodności.

W realiach niniejszej sprawy o odpowiedzialności karnej oskarżonego S. W. decyduje odpowiedź na pytanie, czy można przyjąć, że miał on zamiar przywłaszczenia sprzętu będącego przedmiotem umów leasingowych?

Do przyjęcia realizacji znamion przestępstwa przywłaszczenia od strony podmiotowej konieczne jest wykazanie, że oprócz obiektywnego rozporządzenia przez sprawcę cudzą rzeczą ruchomą jego działaniu towarzyszył zamiar tzw.

animus rem sibi habendi, tj. zamiar zatrzymania tej rzeczy dla siebie albo dla innej osoby, bez żadnego ku temu tytułu i ekwiwalentu, lub zamiar przejęcia dla siebie cudzego prawa majątkowego.

W tym miejscu dodatkowo odwołać się należy do wyroku Sądu Najwyższego z dnia 30 listopada 2017 r., III KK 198/17 (LEX nr 2434665), w którym wskazano, że „Warunkiem przypisania sprawcy odpowiedzialności karnej za występki sprzeniewierzenia rzeczy ruchomej jest to, by szkoda w majątku właściciela wynikająca z zachowania sprawcy, w jego zamierzeniu miała nieodwracalny charakter. Widocznym przejawem takiego nastawienia sprawcy może być sprzedaż lub darowanie rzeczy innej osobie, przerobienie rzeczy, zaprzeczenie jej posiadania, jak też zerwanie przez osobę posiadającą rzecz kontaktu z jej właścicielem i uniemożliwienie mu bądź znaczne utrudnienie nawiązania kontaktu. Nie jest też wykluczone uznanie, że sprawca działał z zamiarem przywłaszczenia rzeczy w sytuacji, gdy odmawia zwrócenia maszyny wydanej mu w ramach leasingu, jak i zapłacenia za nią, wszakże i w takim wypadku należy mieć na uwadze wszystkie okoliczności towarzyszące zachowaniu się sprawcy”.

Oskarżonemu w odniesieniu do sprzętów objętych umowami leasingowymi o numerach: (...) w ocenie sądu nie towarzyszył wspomniany animus rem sibi habendi, o zaistnieniu którego nie świadczy przecież sama chęć władania cudzą rzeczą, bezprawnego nią dysponowania, czy nawet zatrzymania, o ile sprawca nie ma zamiaru trwałego włączenia cudzej rzeczy ruchomej do swojego majątku, i to bez ekwiwalentu dla jej właściciela.

W pierwszej kolejności wskazać wypada, że w wypadku tych umów leasingowych były one zawarte odpowiednio umowa nr: (...) – 20.01.2014 r.; (...) – 24.04.2014 r.; (...) – 24.04.2014 r.; (...) – 23.10.2014 r.; (...) – 23.12.2015 r., na okres 36 miesięcy w 4 przypadkach i w jednym 35 miesięcy. Jak wynika z dokumentacji nadesłanej przez leasingodawcę oskarżony do czerwca 2017 roku dokonywał wpłat rat leasingowych. Zatem przez kilkadziesiąt miesięcy wywiązywał się ze swoich obowiązków. Od lipca 2017 roku zaprzestał płacenia, kiedy w odniesieniu do tychże umów okres trwania leasingów dobiegał końca (a w jednej z umów zabrakło do jej zakończenia kilka rat). Trudno uznać, że po stronie oskarżonego pojawił się zamiar przywłaszczenia rzeczy bliskich całkowitemu spłaceniu. To, że oskarżony zaprzestał płacenia rat leasingowych związane było z kłopotami finansowymi, które przechodziła jego firma, a które nie były z jego strony zawinione, o czym świadczą nie tylko jego wyjaśnienia ale także wyrok wstępny Sądu Rejonowego w Olsztynie wraz z uzasadnieniem (vide: k.586-610). Jak wynika z zeznań świadka A. B. – pracownika Kancelarii (...) oskarżony gdyby miał pieniądze to by zapłacił, a wskazywał, że sprzęt jest mu potrzebny do prowadzenia działalności (vide: k. 503).

S. W. nie utrzymywał, iż przedmioty umów leasingowych – samochody i sprzęt stały się jego własnością, deklarował uiszczenie należnych opłat a związane to było z tym, że jak to określił większość już tego sprzętu spłacił, dbał o niego i chciał go tym samym wykupić. Podejmował próby porozumienia się z pokrzywdzonym, wyjścia z trudnej sytuacji w jakiej się znalazł. Oskarżony posiadał w leasingu maszynę do przeladunku (...) o nr seryjnym (...) (umowa nr (...)). Próbował uzyskać zgodę (...) S.A. na to by ta sprzedała znalezionemu przez niego nabywcy wskazaną maszynę i dzięki temu nastąpiłoby zmniejszenie rat leasingowych. (...) S.A. nie zgodziła się na powyższe wskazując, że jedyną możliwością jest ostateczne rozliczenie się z łącznie 6 umów leasingowych i wykup przedmiotów leasingu na własność. Pisma w tej sprawie kierowane były do (...) S.A. głównie przez pełnomocnika S. W. od lata 2017 r. (vide: pisma (...) S.A. k. 479, 481, 483, 484, 485, 490, pisma pełnomocnika oskarżonego k. 480, 482, 487, korespondencja mailowa k. 486). Oskarżony chcąc by (...) S.A. poczyniła pewne ustępstwa zawrócił 15 lutego 2018 r. maszynę do przeladunku (...) o nr seryjnym (...) (umowa nr (...)) na wskazany przez (...) S.A. parking (vide: k. 170, 171).

Przywłaszczenie cudzej rzeczy ma prowadzić do pokrzywdzenia jej właściciela poprzez wyrządzenie mu szkody majątkowej, trudno dopatrzeć się tego typu zamiaru po stronie oskarżonego w odniesieniu do przedmiotowego sprzętu i samochodów. Ostatecznie przedmioty wskazanych umów leasingowych zostały zabezpieczone i zatrzymane przez funkcjonariuszy Policji i większość zbyta przez pokrzywdzonego za ceny rynkowe. I tak samochód ciężarowy marki M. (...) o numerze rejestracyjnym (...) i numerze nadwozia (...) został zbyty przez pokrzywdzonego za kwotę 213 500 zł i wszelkie roszczenia (...) S.A. obecnie (...) S.A. wygasły. Podobnie samochód ciężarowy marki M. (...) o numerze rejestracyjnym (...) i numerze nadwozia (...), został zbyty za kwotę 203 000 zł, a samochód specjalny ciężarowy pompogruszka marki M. (...) o numerze rejestracyjnym (...) numerze nadwozia (...) został zbyty za 293 000

zł. Natomiast w odniesieniu do ładowarki kołowej L. (...) plus 2 i spycharki gąsiennicowej (...) o numerze seryjnym (...) trwają aukcje sprzedaży (vide: k. 574).

W ocenie sądu brak podstaw do przyjęcia, że oskarżonemu w odniesieniu do sprzętów i samochodów objętych umowami leasingowymi o numerach: (...) towarzyszył animus rem sibi habendi, stąd uniewinnił S. W. od popełnienia zarzucanych mu w pkt od I do V aktu oskarżenia czynów, w myśl art. 632 pkt 2 k.p.k. koszty postępowania w tym zakresie ponosi Skarb Państwa.

W odniesieniu natomiast do umów leasingowych zawartych przez oskarżonego S. W. z (...) S.A. z siedzibą we W. odpowiednio w dniu 8 grudnia 2016 r. o numerze (...), której przedmiotem była maszyna do robót drogowych rozścielacza (...) i w dniu 20 grudnia 2016 r. o numerze (...), której przedmiotem była koparko – ładowarko - spycharki marki L. (...), to zachowanie i zamiar oskarżonego należy ocenić zgoła odmiennie.

Umowy te zostały zawarte jak wskazano powyżej odpowiednio 8 grudnia 2016 roku i 20 grudnia 2016 roku, na okres 48 miesięcy każda. W dniu 27 lipca 2017 roku (...) S.A. z siedzibą we W. rozwiązał obie umowy leasingowe, wskazując jako przyczynę opóźnienia w zapłacie czynszów i ich nieuiszczenie mimo wyznaczenia dodatkowego terminu. Zażądał jednocześnie od oskarżonego bezwarunkowego i natychmiastowego zwrotu przedmiotów umów leasingowych. S. W. odebrał oba pisma w dniu 1 sierpnia 2017 r. Jak wynika z zeznań D. G. (k. 502v.) i dokumentu prywatnego w postaci raportu o podejmowanych czynnościach (k. 224-234) oskarżony unikał kontaktu, nie udało się ustalić miejsca przechowywania przedmiotów leasingu. Oskarżony, co prawda złożył deklarację o chęci zapłaty za obie rzeczy ale mając na uwadze wartość obu maszyn oraz fakt, że okres wpłat rat leasingowych nie obejmował nawet 1/3 okresu umowy należy uznać ją za gołosłowną. Aktualne zadłużenie oskarżonego wynosi w przypadku umowy leasingowej o numerze (...) – 222 684,10 zł, zaś w odniesieniu do umowy o numerze (...) – 193 926,06 zł. Od 12 marca 2018 roku, czyli od ponad roku nie uiścił on na rzecz wierzyciela żadnej kwoty. Trudno też doszukiwać się podstaw, czy czynienia negocjacji w zakresie zwrotu obu rzeczy. Co najważniejsze S. W. stanowczo odmówił wskazania miejsca ich przechowywania nie tylko przedstawicielowi wierzyciela, ale również Policji, odmówił także wskazania miejsca przechowywania ww. sprzętu na rozprawie przed sądem orzekającym w tej sprawie. Oskarżony ma przy tym pełną świadomość, że po jego stronie występuje brak jakiegokolwiek tytułu prawnego ku odmowie wydania obu rzeczy i ich ukrycia. W ocenie sądu powyższe jest widocznym przejawem nastawienia psychicznego oskarżonego, co do sprzeniewierzenia tychże rzeczy ruchomych.

Jednocześnie w odniesieniu do czynów z pkt VI i VII wskazać należy, że wartość rzeczy, będącej przedmiotem przestępstwa, powinna być oceniana w oparciu o kryteria obiektywne, z wyłączeniem subiektywnych ocen pokrzywdzonego (zob. wyr. SA w Katowicach z 22.4.2004 r., II AKa 98/04, KZS 2005, Nr 6, poz. 72). Kryterium obiektywne to niewątpliwie wartość rynkowa danej rzeczy. Sąd przyjął wartości rynkowe oszacowane przez biegłego, powołanego dla potrzeb niniejszego postępowania, jako wyliczone według jasnych i logicznych kryteriów. Dodatkowo jeżeli istnieją wątpliwości co do różnych wartości rzeczy, w szczególności do wartości wyższych, to przyjmuje się dla sprawy wartości niższe, jako korzystniejsze dla oskarżonego (por. wyr. SN z 31.5.1983 r., IV KR 83/83, OSNKW 1984, Nr 1, poz. 19). Wartości wyliczone przez biegłego jak okazało się, rzeczywiście są miarodajne mając na względzie ceny za jakie zostały dotychczas zbyte rzeczy objęte aktem oskarżenia. Należy zauważyć, że oskarżony przypisanych mu czynów dopuścił się przez zaniechanie, a wartość przedmiotów przywłaszczenia należało przyjąć na datę końcową jego popełnienia. W związku z czym sąd przyjął, że wartość urządzeń wynosiła odpowiednio: maszyny do robót drogowych rozścielacza (...) - 190 950 zł, zaś koparko - ładowarko - spycharki marki L. (...) - 129 200 zł.

W odniesieniu do czynów z pkt VI i VII zachodzą w ocenie Sądu warunki do zastosowania instytucji ciągu przestępstw w rozumieniu art. 91 § 1 k.k., albowiem poszczególne czyny zostały popełnione w krótkich odstępach czasu, z wykorzystaniem takiej samej sposobności.

„Sposobność” należy rozumieć jako swojego rodzaju tożsamą "okazję" czy "warunki" do popełnienia kolejnego przestępstwa (np. ponowne okradzenie niezamkniętego pojazdu) - chodzi naturalnie o okoliczność sprzyjającą popełnieniu przestępstwa, okazję do popełnienia przestępstwa. (tak: R. Zabłocki, Komentarz do art. 91 k.k., Legalis –

el., J. Majewski, Komentarz do art. 91 k.k., Lex – el.). Sposobność oznacza, że sprawca dokonał oceny sytuacji i uznał ją za dogodną dla określonego zachowania.

Mając na uwadze wszystkie omówione wyżej okoliczności Sąd uznał oskarżonego S. W. za winnego popełnienia czynów opisanych w punktach VI i VII aktu oskarżenia, z tym ustaleniem, że stanowią one ciąg przestępstw określony w art. 91 § 1 k.k., dokonując przy tym jednocześnie zmiany opisu tego czynu, poprzez wskazanie, iż wartość maszyn będących przedmiotem przestępstwa wynosiła: maszyny do robót drogowych rozścielacza (...) - 190 950 zł, zaś koparko - ładowarko - spycharki marki L. (...) - 129 200 zł.

W ocenie Sądu oskarżony zachowaniem swoim wypełnił znamiona przestępstwa stypizowanego art. 284 § 2 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. i na podstawie tychże przepisów wymierzył mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności. W ocenie Sądu kara ta jest w pełni proporcjonalna do popełnienia przypisanych wyrokiem czynów i pozwoli zrealizować wszystkie funkcje kary, w tym w szczególności zapobiegnie popełnieniu nowych przestępstw, jak również korzystnie wpłynie na świadomość prawną społeczeństwa i społeczne poczucie sprawiedliwości.

Postawa oskarżonego, który całe swoje dotychczasowe życie prawidłowo funkcjonował w społeczeństwie, pracował, jego właściwości i warunki osobiste przemawiają za tym by skorzystał on z dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania kary. Zachodzi w ocenie sądu przekonanie, że jest to wystarczające dla osiągnięcia wobec niego celów kary, zarówno z punktu widzenia zapobiegania jak i wychowania, uświadomi mu naganność jego zachowania, a w szczególności zapobiegnie powrotowi do przestępstwa.

Pokrzywdzony (...) Fundusz (...) złożył wniosek w trybie art. 46 k.k. o naprawienie szkody poprzez zobowiązanie oskarżonego do zwrotu maszyny do robót drogowych rozścielacza (...) oraz koparko - ładowarko - spycharki marki L. (...).

Z art. 46 § 1 k.k. wynika obowiązek stosowania przez sąd przepisów prawa cywilnego i brak jakiegokolwiek podstawy, która wyłączałaby stosowanie przepisów Kodeksu cywilnego, za wyjątkiem tych, które dotyczą możliwości zasądzenia renty. W myśl art. 363 § 1 "Naprawienie szkody powinno nastąpić, według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej. Jednakże gdyby przywrócenie stanu poprzedniego było niemożliwe albo gdyby pociągało za sobą dla zobowiązanego nadmierne trudności lub koszty, roszczenie poszkodowanego ogranicza się do świadczenia w pieniądzu". Sąd zatem winien uwzględnić stanowisko pokrzywdzonego i każdorazowo sprecyzować rodzaj świadczenia, które oskarżony ma spełnić tytułem obowiązku naprawienia szkody, czy ma to być restytucja naturalna, czy też kompensacja w formie pieniężnej. Sąd może nie uwzględnić wniosku w zakresie przywrócenia stanu poprzedniego, jeśli byłoby to niemożliwe lub znacznie utrudnione. Mając na uwadze, że restytucja naturalna w niniejszej sprawie jest możliwa uwzględniono wniosek pokrzywdzonego i nakazano oskarżonemu S. W. aby wydał pokrzywdzonemu (...) S.A. z siedzibą we W. sprzęt w postaci rozścielacza (...) o nr seryjnym (...) oraz koparko - ładowarko - spycharki marki L. (...) rok produkcji 2005 w terminie 7 dni od dnia uprawomocnienia się wyroku.

Na podstawie powołanych w pkt V wyroku przepisów orzeczono o kosztach sądowych i opłacie.